

tilsynsmyndighederne hjemmel til sammenstilling og samkøring af oplysninger, herunder personoplysninger, til kontrolformål.

Hjemmel til sammenstilling af oplysninger indhentet hos andre myndigheder.

Det foreslås, at miljøministeren og kommunalbestyrelserne bemyndiges til i kontroløjemed at kunne indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder og herunder foretage sammenstilling og samkøring af oplysningerne. Forslaget åbner mulighed for yderligere fælles brug af data med henblik på en mere effektiv og for landmanden og myndighederne administrativt mindre bebyrdende tilrettelæggelse og gennemførelse af tilsynsmyndighedernes kontrol.

Der lægges i lovforslaget stor vægt på, at kommunerne skal kunne føre et effektivt tilsyn med de meddelte miljøgodkendelser, da dette er af afgørende værdi for miljøgodkendelsernes miljøeffekt. Godkendelsens omfang og det fastlagte miljøbeskyttelsesniveau er derfor fastlagt således, at oplysninger fra bl.a. Fødevareministeriets registre i stort omfang kan anvendes effektivt i forbindelse med tilsynsarbejdet.

Selvom kommunerne ved det konkrete tilsyn har mulighed for at indhente oplysninger fra f.eks. Fødevareministeriet, ifølge reglerne i forvaltningsloven, er det hensigtsmæssigt med en bredere hjemmel til at anvende disse registeroplysninger.

Ved at opnå hjemmel til at sammenkøre oplysninger, der er indhentet hos andre myndigheder, kan kommunerne langt bedre målrette deres tilsyn. Der er kontrolmæssigt behov for gennem sammenstilling og samkøring af oplysninger at kunne se sammenhænge og mønstre, som ellers ikke ville være synlige.

Ved en samkøring af f.eks. oplysninger fra det Centrale Husdyrregister (CHR) og det Generelle Landbrugsregister (GLR) (samt oplysninger der i øvrigt indsamles i forbindelse med den fælles husdyrindberetning) med kommunernes egne oplysninger om produktionstilladelser, vil der blive mulighed for at udpege husdyrbrug, hvor der er særlig stor risiko for, at en overproduktion finder sted. På samme måde kan tilsynsarbejdet fokuseres ved en samkøring af Plantedirektoratets oplysninger fra gødningsregnskaberne med udvalgte ejendomme i kommunen. Herved kan udpeges husdyrbrug, hvor der er særlig stor risiko for, at husdyrbruget ikke lever op til f.eks. fastsatte vilkår om skærpet harmonikrav eller reduceret gødningsanvendelse.

Tilsynsmyndighederne vil i forbindelse med administration af den foreslåede bestemmelse skulle iagttage de procedurer omkring samkøring og sammenstil-

ling af personoplysninger, der følger af lov om behandling af personoplysninger.

Brugerbetaling

Nedsættelsen af miljøgodkendelsesgrænsen fra IPPC-grænsen til 75 dyreenheder medfører, at de mellemstore brug (75 - 250 dyreenheder) omfattes af kravet om brugerbetaling for godkendelse. Brugerbetalingskravet over for de mellemstore brug sker ud fra ligebehandlingsprincippet, i det alle øvrige godkendelsespligtige virksomheder er omfattet af brugerbetalingsbekendtgørelsen.

Alle husdyrbrug over 3 dyreenheder er omfattet af brugerbetaling for tilsyn, uanset om de er omfattet af miljøbeskyttelsesloven eller vil blive omfattet af tilsyn efter denne lov.

Som retspraksis er i dag betales der ikke for godkendelser efter husdyrgødningsbekendtgørelsen. Denne praksis videreføres, idet der for tilladelser til husdyrbrug mellem 15 og 75 dyreenheder ikke vil blive fastsat regler om brugerbetaling. De øvrige regler for brugerbetaling vil blive fastsat ved en ændring af brugerbetalingsbekendtgørelsen.

4.13.3 Klage

I det nuværende system behandles klager i forbindelse med udvidelse eller etablering af husdyrbrug både af Skov- og Naturstyrelsen, Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet.

Afgørelser om godkendelse af husdyrbrug efter Miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 træffes i dag af kommunalbestyrelsen og kan påklages til Skov- og Naturstyrelsen. Skov- og Naturstyrelsens afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet, som 3. instans. Herudover kan visse af kommunalbestyrelsens afgørelser efter husdyrgødningsbekendtgørelsen påklages til Skov- og Naturstyrelsen. Skov- og Naturstyrelsens afgørelser i disse sager kan ikke påklages til Miljøklagenævnet. I forbindelse med kommunalreformen er de klagesager, der hidtil er blevet afgjort af Skov- og Naturstyrelsen, pr. 1. januar 2007 flyttet til Miljøklagenævnet. Klager over afgørelser i landzonesager og VVM-sager kan påklages til Naturklagenævnet.

Efter lovforslaget vil Miljøklagenævnet være klageinstans for klager over afgørelser truffet efter lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug. Miljøklagenævnet vil derfor fremover skulle behandle forhold, som i dag ikke behandles af Miljøklagenævnet i forbindelse med sager om miljøgodkendelse, idet en tilladelse/godkendelse efter dette lovforslag vil skulle varetage alle de hensyn, som indgår i de nuværende tilladelser efter planloven (VVM-tilladelse og landzonetilladelse) og miljøbeskyttelsesloven.